

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش تلفیقی مهرورزی با خودگویی مثبت بر خصومت، تاب آوری و احساس مثبت به همسر در زنان خیانت دیده

محل انتشار:

پژوهشنامه روانشناسی مثبت، دوره 5، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مریم علی بابایی - گروه روانشناسی اسلامی مثبت گرا، دانشکده روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نایین

جلال وهابی همابادی - استادیار، گروه معارف اسلامی و روانشناسی اسلامی، دانشکده علوم انسانی، واحد نایین، دانشگاه آزاد اسلامی نایین، اصفهان، ایران

شهناز خالقی پور - گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی، واحد نایین، دانشگاه آزاد اسلامی، نایین، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی آموزش تلفیقی مهرورزی با خودگویی مثبت بر تاب آوری، خصومت و احساس مثبت به همسر در زنان خیانت دیده شهر اصفهان بود. روش پژوهش، نیمه آزمایشی با پیش آزمون - پس آزمون و پیگیری یک ماهه با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل زنان خیانت دیده شهر اصفهان در سال ۱۳۹۶ بودند که با روش نمونه گیری هدفمند، ۳۰ نفر، انتخاب و با جایگزینی تصادفی در دو گروه کنترل و آزمایش قرار داده شدند. داده ها با استفاده از پرسشنامه احساس خصومت ویلیامز، پرسشنامه تاب آوری کونور و دیویدسون و پرسشنامه احساس مثبت به همسر دانیل الری، فینچام و ترکویتز جمع آوری شدند. گروه آزمایش به مدت ۱۱ جلسه ۱۰۰ دقیقه ای تحت آموزش تلفیقی مهرورزی و خودگویی مثبت قرار گرفتند. داده ها با استفاده از تحلیل کواریانس با اندازه گیری مکرر انجام شدند. یافته ها نشان دادند بین گروه آزمایش و کنترل در پیش آزمون و پس آزمون - پیگیری، تفاوت معناداری وجود دارد؛ بنابراین آموزش تلفیقی مهرورزی با خودگویی مثبت می تواند با افزایش سطح تاب آوری، خصومت را کاهش دهد و با فعال سازی سیستم بین فردی صمیمیت، نسبت به همسر احساس مثبت ایجاد کند.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، احساس خصومت، احساس مثبت به همسر، خودگویی مثبت، مهرورزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1207696>

